

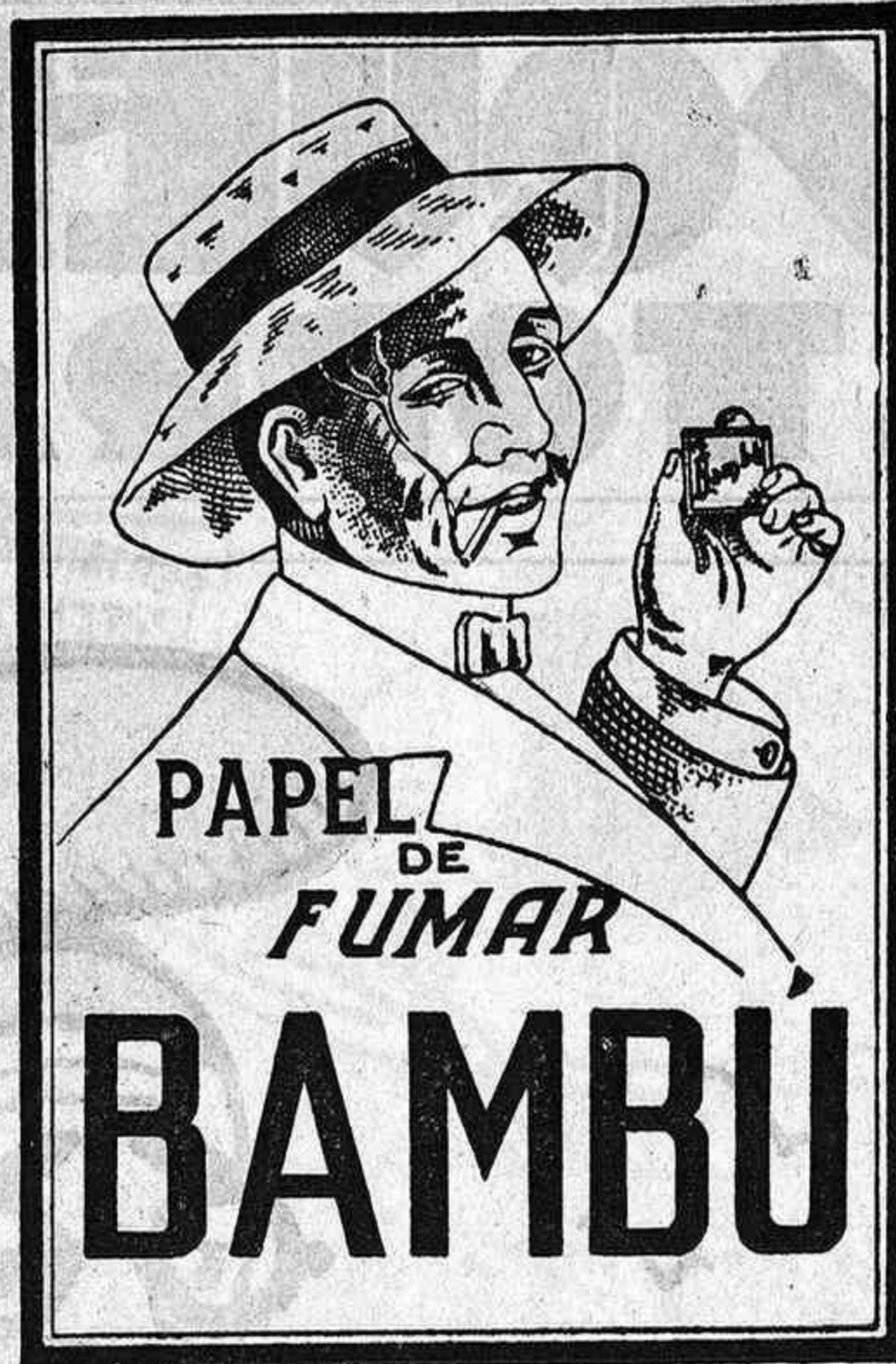
EL CAMPANELL DE LA TORRATONA

PERTANY A LA BIBLIOTECA DE L'ATENEU BARCELONÉS

Un gran discurs.

AZAÑA.—Ací tens això, entreten-t'hi perquè aprenquis a defensar la terra on vares nèixer.

VIES URINARIES
Impureses de la sang-Debilitat nerviosa

Prou sofrir inutilment de les dites malalties gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinaries: *Blenorria* (Purgacions) amb totes les seves manifestacions, *uratrítis*, *prostatítis*, *orquítis*, *cistítis*, *gota militar*, etc. de l'home, *vulvítis*, *vaginitis*, *metrítis*, *uretrítis*, *cistítis*, *anexítis*, *tuixos*, etc.; de la dona, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb els **Caixets del Doctor Solvré**, als malats es gaureixen ells sols, sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre i que

necessiten sempre la presència del metge, i ningú no s'assabenta de la seva malaltia. Venda: 6'00 ptes. caixa.

Impureses de la sang: *Sífilis* (avariosis), *eczemes*, *herpes*, *úlcers varicosos* (llagues de les cames) *erupcions*, *escrofuloses*, *eritemes*, *acne urticària*, etc., malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb les **Pildores depuratives del Dr. Solvré**, que són la medicació depurativa idèal i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven augmentant-se totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent amb poc temps totes les úlcers, llagues grans, floronscos, supuració de les mucoses, calçada del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundant, no deixant o l'organisme rastre del passat. Venda: 6'00 ptes. flascó.

Debilitat nerviosa: *Impotència* (manca de vigor sexual), *polucions nocturnes*, *espermatorrea*, (pèrdues seminals), *cansament mental*, *pèrdua de la memòria*, *mal de cap*, *debilitat muscular*, *fatiga corporal*, *tremolors*, *palpitacions*, *trastorns nerviosos*, de la dona i totes les manifestacions de la *Neurastènia*, o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es gaureixen aviat i radicalment amb les **Gragees potencials del Dr. Solvré**. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medulla i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la juvenesa, per tota mena d'excessos (vells a cap edat), per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrem vellesa, sense forçar l'organisme, el vigor sexual de l'edat. Venda: pessetes 6'00 el flascó.

Venda en les principals farmàcies d'Espanya Portugal i les Amèriques

NOTA. — Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang o debilitat nerviosa, adreçant-se i remetent 0'50 ptes, en segells per al franquex a **Oficina Laboratori Sókratarg, carrer del Ter, 16, telèfon 50791 S. M. Barcelona**, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenvolupament, tractament i guariment de dites malalties.

FERROLYL
Específic de l'
ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la eyaculació prematura (pèrdues seminals); de la Feblesa y molt efecàs per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espino-médulo-genital. Sinérgic i homo-estimulasa de les glàndules intersticials. Produce pfluglandular, completament íngfensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni estricnina, ni fosfurs, ni cantárides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUSTITUIBLE PER A RECOPRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratori Farmacológico del Dr. W. Dutrem
Alt de Sant Pere, 50 - B A R C E L O N A - Telèfon 18631

Preu: 21'75 ptes.

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Arrepentides, 8 - Tel. 21361
BARCELONA

Fora de Barcelona:
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

TRAÏDORS

A Lliga Catalana vol defensar-se. La Lliga parla de seriositat i lleialtat per conquistar-se la confiança de tots els partits governamentals de la República. La Lliga assegura que no té confiança en les actituds de violència: un patriòtic horror al vessament de sang per a un problema que segons l'opinió de la Lliga, pot ésser resolt en pau i cordialment.

Farsants! Traïdors! Quan li ha convingut la Lliga ha tocat a catalanisme amb la campana Honorata. Ara que Catalunya, per dignitat catalana, ventila un plet que els de la Lliga portaren a Madrid, demana auxili a Espanya contra les primeres lleis que surten del Parlament de Catalunya i que els perjudiquen com a partit de classe, ara senten patriòtics horrors pel vessament de sang i s'atreveixen a dir que, quan Catalunya judiqui serenament, els donarà la raó.

Quan Catalunya judiqui serenament? De moment la Lliga s'adona que Catalunya—el que se'n diu Catalunya—està contra d'ella. L'apel·lació a la posteritat és una actitud un bon xic suada! Tinguin seguretat els de la Lliga que en el futur els que vindran judicaran encara amb més durea aquest moment on hem vist clar el joc anticatalaníssim de la Lliga, la "regionalista" Lliga catalana.

La Lliga es mostrà catalana mentre Catalunya fou el seu feu, mentre el catalanisme, que ens mentien, els pogué servir de cobertora. En el fons, els de la Lliga són únicament lliguers un partit de dreta, o sigui un partit de classe, que procura estar bé—afalagant-los

el sentiment—, amb els que explota, amb els que li serveixen d'escambell.

N'hi ha hagut prou que sorgís una Esquerra amb cara i ulls—aquella Esquerra que tant demanava en Cambó—, n'hi ha hagut prou amb què aquesta Esquerra dictés unes lleis, vagament esquerranes, perquè els senyors de la Lliga saltessin les nostres fronteres per anar a cercar a Madrid el que creien que els donaria un Tribunal de Garanties, en el qual ells eren els únics que hi tenien garantia. Per lograr una victòria de rics passaren per damunt de tot respecte al nostre Parlament, per damunt de tota reflexió catalana.

I aquest és el cas. Els sofismes, les tergiversacions que la Lliga creï i faci no han de servir-li per a res davant dels catalans que estimin Catalunya. Com a partit polític, autènticament català, la Lliga és morta. Resta la Lliga partit burgès, partit d'interessos creats, partit de classe partit d'aglutinants conservadors, calgui el joc que calgui, i partit de plet a pleits.

Les etiquetes de catalanitat que es posin d'ara en endavant sabem que són falces. Entre el diner i Catalunya: el diner. Sense les conveniències personals i els jocs de la riquesa la Lliga no existiria.

Deixem-la amb els seus escarafalls i honors patriòtics al vessament de sang en aquesta hora greu de lluita per a Catalunya. Li concedim el dret de veure, rera els porticons del balcó, les lluites del carrer si les lluites són necessàries. A Madrid, els amics i col·ligats de la Lliga, atien Espanya contra Catalunya, a Barcelona els lliguers ex-catalanistes senten un patriòtic horror al vessament de sang. Una conxorxa monàrquica, feixista i de dretes.

Tenim el dret de dir a la gent de la Lliga amb veu alta i amb totes les lletres: "Traïdors!"

ELS NOSTRES NÚMEROS EXTRAORDINARIS

El dia 20 del present mes "L'ESQUELLA DE LA TORRATXA" publicarà un número extraordinari dedicat a

La crema dels convents en 1835 i 1909

A més d'un complet historial i d'una nodrida informació gràfica, contindrà curioses anècdotes, vibrants comentaris i una notícia sobre l'intent de crema d'edificis religiosos que tingué lloc a Barcelona el 14 de Juny de 1806.

Aquest número extraordinari serà tan interessant com el que publicarem sobre «EL CASTELL DE MONTJUIC», i, com aquest, s'exhaurirà ràpidament.

ENCARA NO A CAU D'ORELLA

MARTINEZ ANIDO POT TORNAR

Qui ho havia de dir? Ha passat un xic més de tres anys i tot s'ha oblidat. Ja pot tornar en Martínez Anido.

L'home odiós dels sindicats lliures, el ca de 'presa de la monarquia, és amnariat per la República i no sabem si se'l rebrà amb arcs de triomf.

Es que els monàrquics, disfressats de republicans el necessiten?

Es molt possible!

Espanya! Ha estat Catalunya la qui ha promogut la reacció republicana a la qual assistim.

Dóna't compte del que pot fer una aliada que entra amb fe, amb veritat i amb honor a una aliança!

Són els antihispànics, els absolutistes, els morts que volen viure, els qui han portat altra vegada Martínez Anido! Espanya republicana d'Ebre enllà, adona-te'n. I després, recorda-ho!

S'HA REPETIT MOLT...

S'ha repetit molt, però no hi fa res! Qui havia de profetitzar que seria el Lerroux del 1908 i 1909, el Lerroux que faria possible una reacció antirepublicana com la reacció que palpem?

Una reacció de polítics, no de poble. Rera dels monarquizans no hi ha conscients ni desinteressats. Hi ha gent amb vot, però sense dret de vot, i gent esgarrapaire. Ier-

roux ha jugat el paper de gran lloca covadora de tanta serpeta. Ara, tornen els generals i els polítics d'ahir—els autèntics polítics del passat repudiat—. Tornen a fer de les seves. Una malaentesa del republicanisme els obrí les portes. Una magnanimitat esquerrana—massa prodigosa—els donà belligerància. Avui—preses posicions—, ja presumeixen d'una força que no tenen.

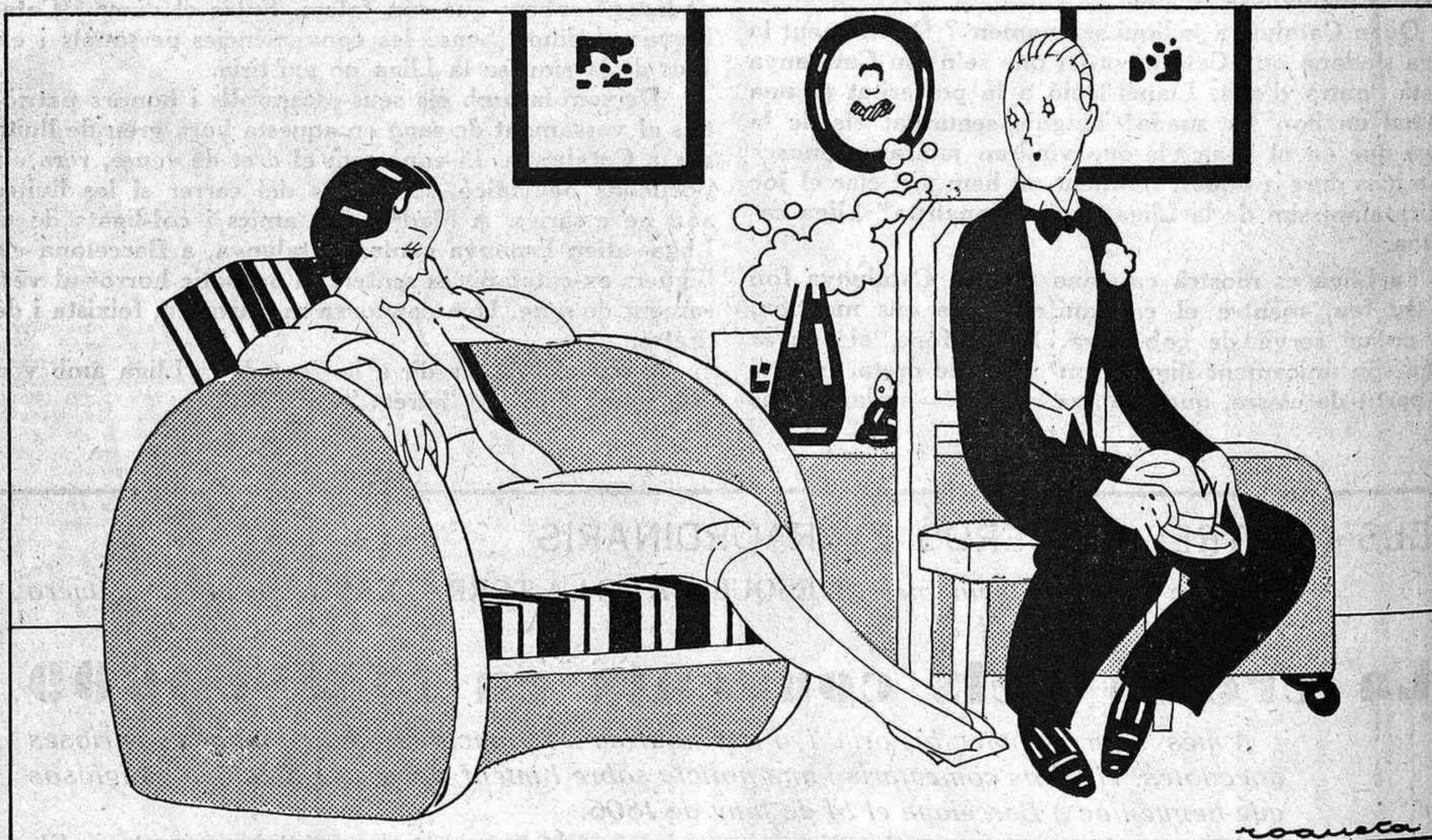
Alexandre Lerroux, el demagog d'ahir, l'agitador del 1908 i 1909—temps de culminació—, els fa d'aspre.

LA LLIGA

Unes planes de la Lliga, publicades a gran cost com el Servetinal, en els *diarios independientes*: "La Vanguardia" i "Las Noticias", assabentaren als catalans que Gil Robles, Lara, Cambó i Goicoechea eren uns partidaris aferrissats de l'Estatut de Catalunya i que Azaña, Prieto i Maura n'eren enemics.

Els de la Lliga han perdut el seny o creuen que tracten amb xais. Qui fou el que lluità més per donar un Estatut a Catalunya? L'Azaña. (No escatim si l'Estatut és prou ampli o no.) Qui li féu més la contra? Els que van de bracet amb el senyor Cambó.

En l'acte de clausura del Congrés de les Joventuts de "Izquierda Republicana", Azaña ha dit el que no han dit els *regionalistes* de la Lliga: "A Catalunya hi havia un sentiment nacionalista fort i, a més, una personalitat històrica, tradicional, sentimental, cultural, independent del

—Qui sap com li ha provat el casament, a Gil Robles?
—Pots contar, com una CEDA...

sentiment nacionalista, anterior al nacionalisme, a través d'aquella història d'Espanya en els seus darrers segles. Aquest sentiment nacionalista i aquesta personalitat, moral, política, cultural i lingüística de Catalunya, en refer la seva riquesa i reconstruir el seu esperit, demanà a l'ambient espanyol un nom per al seu illustre idioma, un camí per a les seves activitats, les seves energies i la seva creació."

Homes de la Lliga—els dels anuncis polítics, estil Serretinal—, què us en sembla?

I L'AZAÑA...

L'Azaña ha fet cridar al poble de Madrid: "Visca Catalunya!"

Els monàrquics feren que Madrid s'impregnés d'odi a Catalunya.

Un nostre company de redacció s'havia sentit a Madrid aquest elogi: —"Usted es simpático a pesar de ser catalán."

Són els antecessors dels Gil Robles, dels Lara i dels Goicoechea els qui havien creat aquest ambient a Madrid, ambient d'odi contra Catalunya que torbava les digestions panxudament monàrquiques dels polítics.

Tot Castella era plena de Royos Vilanovas!

Ha calgut la República, al costat dels Azaña i Prieto, perquè a Madrid cridessin "Visca Catalunya!"

Veu la Lliga la diferència que mitjança entre els seus aliats monàrquics i els republicans d'ànima?

MOLT BE, SENYOR MIQUEL BADIA

Els diaris han transcrit unes vostres paraules. Fan referència a la detenció de l'estafador del qual fou víctima el caixer de la Societat Manufactures Tèxtils, de Barcelona.

—Per damunt de tot ens cal agafar l'autor.

Vós us adonàreu de l'hora que vivim, de l'impremeditació—per què no dir-ho?—dels vostres agents. I posàreu el cap sota la guillotina.

L'èxit coronà el vostre esforç.

Us fem aquest elogi—ben fervorós per cert—, perquè heu donat mostres d'ésser un català que s'adona de la seva responsabilitat. Teniu un càrrec i el serveiu.

Ja hem entrat al temps que obliga que tot català que tingui un càrrec el serveixi.

La vostra tasca, Miquel Badia, no és pas lleugera. Però la féu ben catalanament i amb el màxim esforç.

Us posem d'exemple!

"EL CAMÍ", SETMANARI VALENCIANISTA

Cada setmana, el matí del dilluns, ens arriba "El Camí", el simpàtic setmanari valencianista.

Obrim sempre les planes d'"El Camí" amb afecte de germanor.

I com ens recorda els bons temps de sembra del catalanisme!

"El Camí" és escrit amb el cor. Vessa amor per València i s'apropa a tots els què li són afins. Número rera número impressiona les vibracions de Catalunya.

A les planes d'"El Camí" s'esmenten seguidament noms que ens són familiars. Llegim els contistes premiats en el seu concurs, llegim els seus editorialistes, els seus orientadors polítics, els seus lingüistes. (Carles Salvador hi fa un magnífic curs de morfologia per correspondència); hi veiem cartells de Jocs Florals, notes sobre l'actuació de "El Nostre Teatre". I "El Camí" ens sembla un setmanari de casa.

Per "El Camí" ens sentim cada dia més lligats amb

els germans valencians. Per "El Camí" seguim els passos d'una València que retroba la seva personalitat.

Germans d'"El Camí", una forta encaixada!

ELS CECS DE CATALUNYA

Els cecs pobres de la nostra ciutat faran una loteria diària amb petits premis per tal de recaptar cabals per a llur sosteniment. El sorteig anirà controlat per la Generalitat de Catalunya; això vol dir que serà una cosa seriosa.

Trobem esplèndida aquesta iniciativa, i recomanem a tots els ciutadans de bons sentiments que es recordin d'aquests altres ciutadans desvalguts i els ajudin amb el que puguin.

Bona sort uns i altres.

SENYORS DE L'AJUNTAMENT D'HOSPITALET

Senyors de l'Ajuntament d'Hospitalet, no podrien fer alguna cosa perquè els habitants de la ciutat veïna—de la seva ciutat—, es poguessin lliurar de l'escandalós servei d'autoòmnibus que un distingit i poderós monopolitzador té establert entre Hospitalet i Barcelona?

Les queixes que ens vénen d'aquest servei són nombrosíssimes: és un servei d'autos vells pintats de nou i un autèntic servei d'autos vells que fa la competència a qualsevol servei d'Extremadura.

El passat diumenge hi hagué qui trigà una hora d'anar de la Plaça d'Espanya a Hospitalet. Primer autoòmnibus que no arriben. Després autoòmnibus que s'encallen. Després altres autoòmnibus que es neguen a recollir els deixats a la carretera perquè fan un servei diferent. Ultra això, gent penjada arreu, encabida als autoòmnibus com sardines al barril. Un autèntic escàndol!

Senyor Frontera, regidors de l'Ajuntament d'Hospitalet: què passa amb els autos de l'intangible senyor Just Oliveres?

—Deixa'm vint pessetes, dona.

—Te les deixaré quan torni de Barcelona.

—Ah, caramba! ¿Vas a Barcelona?

—No!

GLOSSARI

LES CONVICCIONS I EL PA AMB FORMATGE

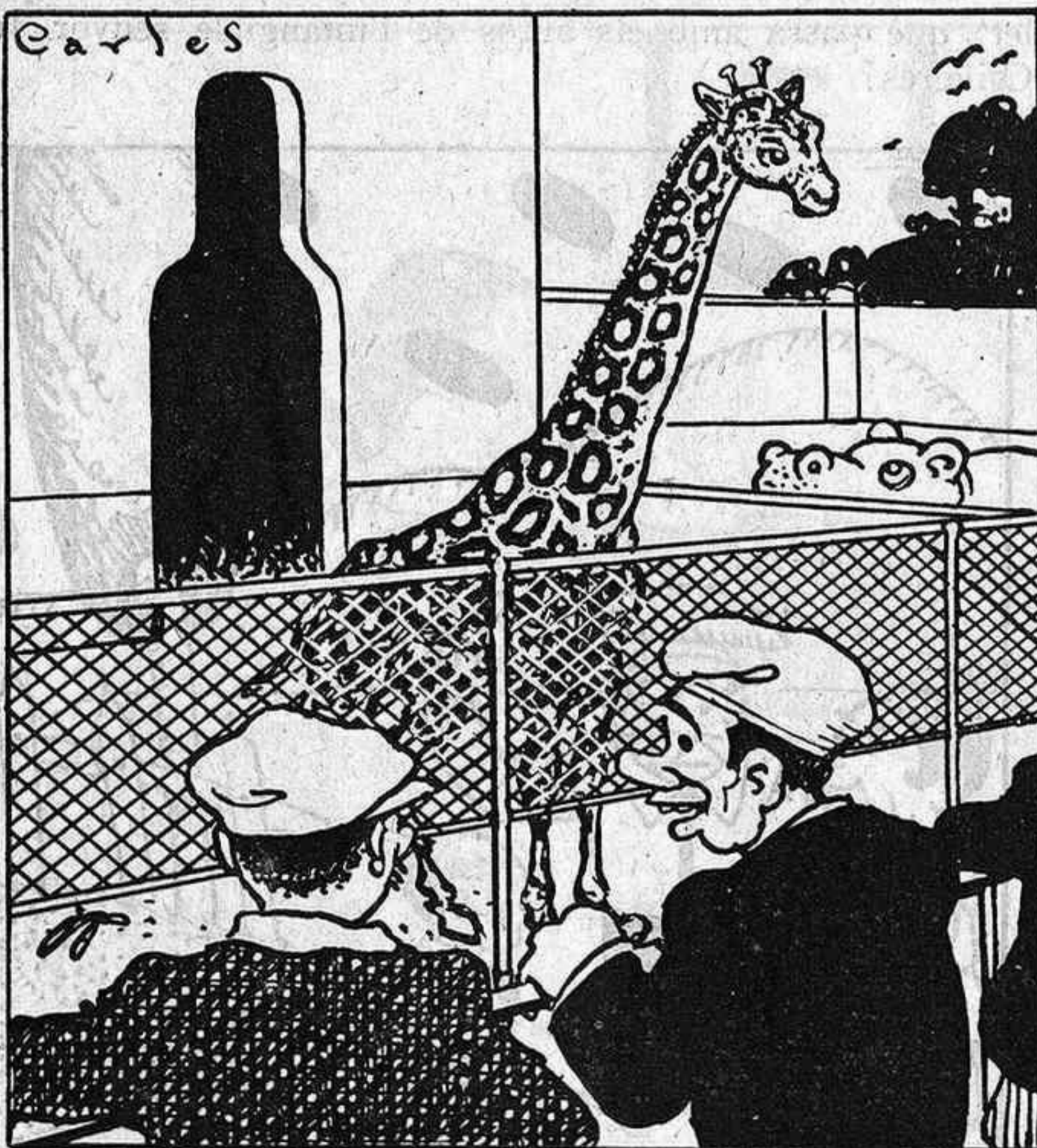
Els marramans de la gent de la "Lliga" trenquen el cor, En el joc arbitrari de la política, jugaven a oros i espases i han estat batut per bastos. El rei els ha fallat d'una manera, per a ells, insospitada.

A qui donaran la culpa de llur sollorós fracàs? Com es natural en gent ensuperbida i fatxenda que no es dona compte de llur pròpia niciesia, deixem de banda els clàssics de la Fundació Bernat Metge, dels quals tan haurien d'aprendre, baldament els cap'n i els mutilin, i prefereixen aixoplugar-se en la dita pitarrasca que "han perdut perquè els altres han guanyat". Han guanyant, però, afegixen, perquè ara parlen i obren com a catalanistes els qui fa uns quants anys que no ho eren.

La desesperació els ha estovat el cervell i ha fet clivelles en la prima capa de vernís cultural que ha dissimulat fins ara la pasta de terrissa de què estan fets.

...Si els haguéssim de creure, són únicament catalanistes els qui durant trenta anys han passat per l'estanc de la Lliga i han fet una xiroia i virolada combinació de Tres Tombs, gegants i roses de Sant Jordi, pau, tranquil·litat, patrimoni, bons aliments i "qui els té els té". Com que el catalanisme seria un clos i un monopoli, no hi valen res els apostolats i les propagandes per a captar penedits i adeptes.

Es dona el cas, però, que mentre puguen de la fosca del pou els nous catalanistes, hi baixen per la mateixa corda i, naturalment, en una mateixa galleda, els qui fins ara ens

Mirant els nous hostes.

Noi, si aquesta s'ha d'empassar la fórmula d'en Samper quan li arribarà a baix ja tindrem la tercera república.

—Un germà meu va perdre la vista per culpa de la beguda.

—Doncs a mi, em passa al revés, quan bec molt ho veig tot doble.

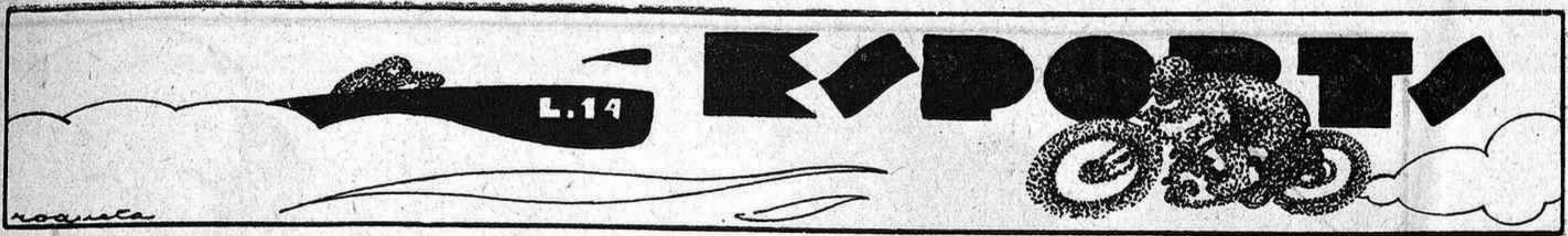
haviem atabalat amb el seu catalanisme, amic, com la "Dolores" de la "jota", de fer favors.

El que en un altre partit se'n diu "combatre o lluitar per una idea", a la "Lliga" es tradueix amb un simple, però eloqüent, "servir uns interessos". Els plau, per tant, els "servidors", més ben dit, els "servents". Per això no dreixen llurs rengles, no amb convençuts, sinó amb assalariats amb ambiciosos. Tots els estiracordetes, irànsfugues, rufians, caciquets, panxetes plenes de trisagis i de males intencions, tenen un lloc a la "Lliga", mentre "serveixin". Si n'estan descontents poden passar al partit lerrouxista i al contrari, puix que els uns i els altres tenen establert servei de correspondència. Els graus de catalanisme que hom els exigeix són, per cert, ben aigualits. No cal que s'hi encaparrin gaire. En Ventosa i Calvell és qui és i parla el castellà a tot drap a casa seva.

Les conviccions de la "Lliga" es distingeixen també per una feblesa pels plomalls, els sabres i els galons. En això, la "Lliga" fa com aquelles raspes que així que sentien les cornetes de la tropa, feien trencadissa a l'aiguera. Primerament, es va enamorar com una boja d'aquell sinistre general Polavieja, l'assassí de Rizal. Després va flirtejar impudicament amb tots els generalots que li feien peça, per a deixar-se prendre la seva tercera o quarta virginitat aparacada i sargida per aquell divertit "Don Juan" de sainet dels Quintero que es digué Primo de Rivera. Ara, voldria que la castigues qualsevol Sanjurjo, Franco, Barrera o Martínez Anido, que tots són prou patriotes, pintureros i, sobretot, bons amics de Catalunya.

Heu-vos ací, doncs, els "convençuts catalanistes" de la "Lliga", que senten gelosia que uns altres els prenguin la bandera i e que els sap més greu és que els posin en perill el pa amb formatge que es menjaven tan a gust amb l'honorable companyia d'Alexandre Lerroux i els seus. Això dels "seus", ens incita a acabar la frase amb un respectuós R.I.P. Amén.

PANICAL

Cronòmetre

BALANC DE L'ANY FUTBOLÍSTIC

Els anys futbolístics, són anys mixtes partits pel parèntesi de l'època canicular. Els anys futbolístics porten el nom de "temporada" i pels barcelonins aficionats a la "bamba" que en segueixen el curs de setembre d'un any, fins a fi de juny de l'altre, tenen sempre quelcom acceptable i emocionant si deslligats de parcialismes i banderia de partit, suben mirar-ho en pla netament esportiu, emprant el prisma de la imparcialitat.

Però és tan difícil, tan impossible aquest deslligament moral que per a trobar l'home pur, l'exemplar raríssim de l'aficionat que no vegi la pilota verda, groga, blava o dels colors del club dilecte; l'àrbitre que essent jutge no tingui sota la trena blanca una cinteta de color o un carnet de soci d'un club futbolístic, i el cronista que sàpiga omplir l'estilogràfica de tinta fluida, neta i sense pòsit ni influències de color, que quasi renunciem a recabar per a nosaltres el títol d'apòstols de neutralitat.

Hom ha vist aquell tipus de barber que parlant de futbol amb els clients, però el pols quan li toquen el club dels seus afectes i omple el cap d'escates a l'infeliç que ha lliurat a les seves mans la cabellera i que mai no hauria pogut sospitar la influència del futbol en la perfecció d'un servei de barberia. El que escriu les presents ratlles sap també que fins hi ha l'notipistes que saben omplir d'errades el paràgraf d'un article que faci al·lusions pocs agradables del club preferit, alteracions d'impremta que obstrueixen a voltes la comissió d'una crítica lliure i fins imposicions editorials per a salvar tal o qual compromís o aconseguir tal o qual anunci. Però nosaltres, que des de L'ESQUELLA venim donant cops d'aquella a cegues i que vole mdir del pa pa i del vi vi, ens

hem proposat avui fer un balanç imparcial de la temporada futbolística que ha finit.

Campionat regional? Barcelona i Espanyol a la deriva i el Sabadell campió de Catalunya.

Campionats de Lliga? El Barcelona, a dos passes de la cua, l'Espanyol fent-ne una de freda i una de calenta i el Sabadell, flamant campió català, pulveritzat i perdut de vista als últims llocs de la segona divisió.

Copa d'Espanya? Els equips catalans eliminats abans d'arribar als quarts de final. Tres representants d'una sola regió a l'aigua a les primeres topades.

Aconteixements sensacionals de l'any? Els partits de quarts de final jugats pel Madrid i l'Athlétic de Bilbao a Barcelona i la final del campionat Madrid-València a l'Estadi.

Per emocionar al nostre poble esportiu han calgut partits d'equips d'altres regions i les noves de la gesta d'una selecció espanyola en terres d'Itàlia, lluitant pel campionat del món.

La temporada pel futbol català no ha estat pas gaire fagugera. Si el Barcelona i l'Espanyol no esmenen en la vinent la gesta dissortada de la que ha finit, pressentim que a desgrat de la introducció d'hongaresos, alemanys i xinesos als nostres equips, el futbol baixarà de categoria en lloc d'enlairar-se al nivell que arribà en altres temps que s'allunyen més cada dia.

Però... encara hi ha esperança. Hom diu que el Barcelona es disposa caminar per altres llocs i que l'Espanyol serà un rival d'altura. Esperem que la temporada nova vingui a esborrar el tast desagradable de la que acaba de fer l'últim badall i preparem-nos a assistir i ésser àrbitres, de la cacera de notabilitats futbolístiques de preu, tot demanant a Sant Antoni que a l'hora de jugar no facin figa.

L'esperança és verda com la catifa, lliça o clapada, d'un camp de futbol.

AQUELL

Altaveu indiscret.

Kid Tunero, el boxador cubà de la pell del color de cacauet, anirà a Burgos a fer uns combats de boxa.

Per anar a Burgos a combatre ha boxat amb Marcel Til, campió mundial? ha estat l'estrella dels rings parisencs la darrera temporada? Estem veient que si torna a fer una sortida als grans rings d'Europa, quan vingui anirà a fer exhibicions a Les Hurdes.

* * *

A l'acabament del partit Barcelona-Selecció Brasil, els jugadors brasilers, al passar pel túnel que emmena als vestuaris de les Corts, varen pegar-se amb els nostres, intervingué la policia i un negre suplent que es diu Tinoco, s'insolentà i fins intentà agredir un guàrdia d'assalt.

Tinoco fou conduït a la delegació de policia, intervingué en favor seu el cònsul del Brasil i per fi el varen posar en llibertat.

Els seleccionats brasilers podran ésser bons jugadors, cosa que hauria de discutir una estona, però per correcció esportiva... creiem sincerament que no serien pas mereixedors d'una selecció.

* * *

Ja tenim el Badalona i el Terrassa classificats per pujar a la primera categoria catalana. El Badalona ha sabut mantenir-se en el

seu lloc, però no el Granollers, que ha descendit per deixar pas lliure als egarencs.

La tornada del Terrassa a primera categoria evoca els temps quasi oblidats del nostre futbolisme heroic.

Aquells Sabadell-Terrassa que feien posar els pels de punta i amb ells la rivalitat del Vallès, tornaran a produir-se.

* * *

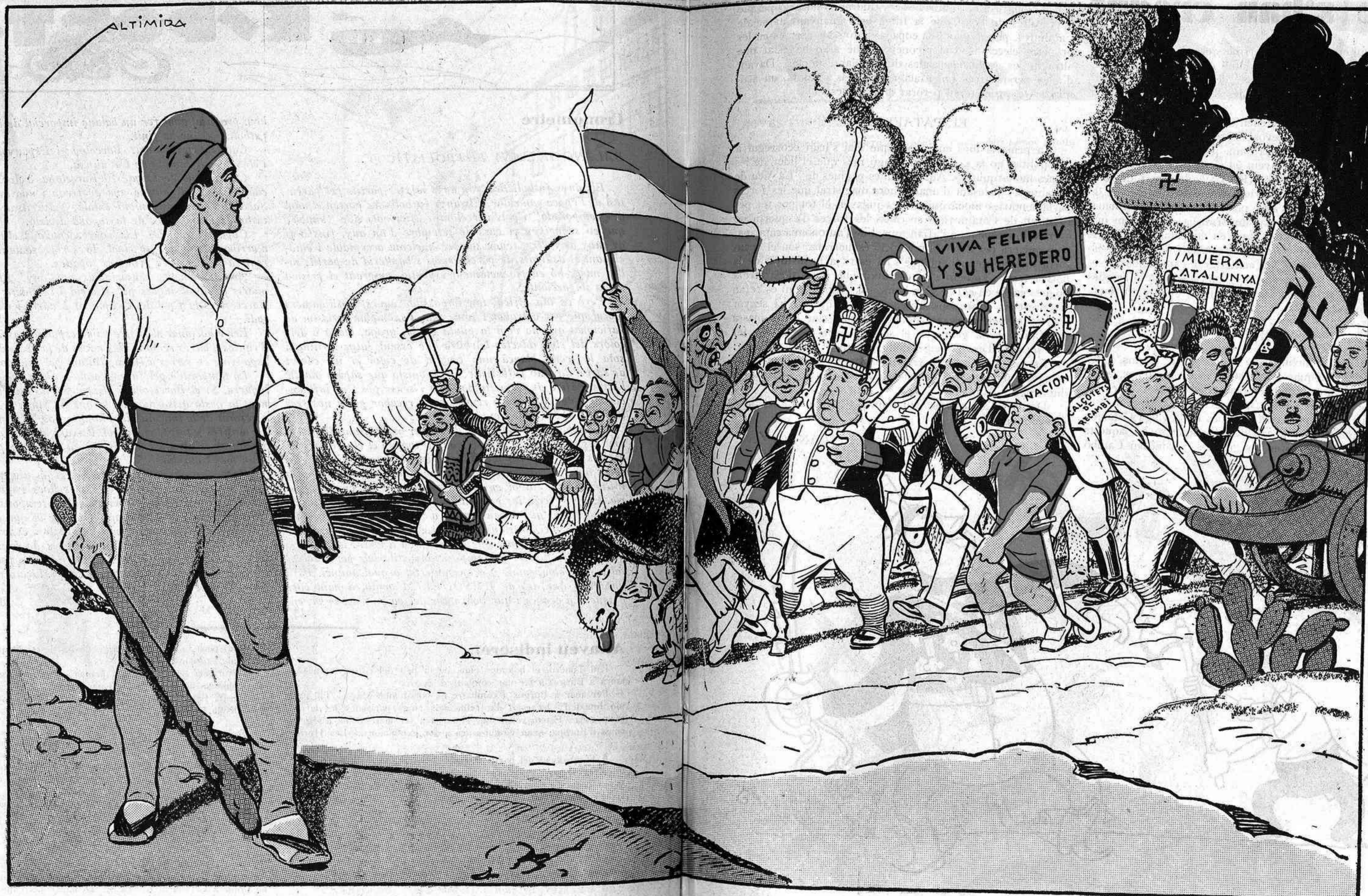
Learco Guerra, el notable "outier" italià, segueix essent una gran figura del pedal a la terra dels Savoies. Cada quatre dies vénen noves de les gestes que aconsegueix aquest formidable corredor, un dels més destacats al seu poble després del formidable Binda.

Està vist que en Guerra donarà encara molta guerra.

* * *

Trueba, Canyardo, Montero i Ezquerria són a córrer la volta a França.

Estem desitjant que facin un paperet un xic honorable després del mal paper que a casa mateix han fet els corredors nacionals en la Volta a Catalunya d'enguany. Demanar però que a l'estranger facin més del que s'ha fet ací és demanar que Indaleci Prieto es faci benedictí.

EL POBLE. — Aquest és l'exèrcit d'invasió que voldria que vinguéis.

Què s'han cregut

Hi ha qui creu, i el més terrible del cas és que ho propala, que els nostres intervisus amb els prohoms més important de la Lliga són producte de la nostra fèrtil imaginació, o pura fantasia com les Pàgines Viscudes del Patufet.

Aquests tals que s'entretenen a desprestigiar-nos d'una manera tan subreptícia, alevosa i premeditada embolcallats amb les tenebres de la mitja llum, poden comprovar com la mobilització que anunciàvem en el reportatge publicat a L'ESQUELLA DE LA TORRATXA del dia 1 de juny proppasat, és un fet que podríem dir, si fóssim esclaus de la paraula exacta, que s'està plasmant, aquesta setmana. Sinó que no ens volem donar importància, retreuríem que a la premsa addicta com és "La Veu de Catalunya" i "La Veu del Vespre", no els ha estat permès de publicar-ho fins al dissabte passat. Què contestaran, ara, aquests senyors? Han quedat convençuts? Aquestes males llengües només són dignes del nostre més refinat menyspreu i ostensible vilipendi.

50 VEDETTES, 50

Sí, senyors, la mobilització va començar dilluns, a les 10 del vespre. Cinquanta aprenents de Demòstenes, entre ells molts debutants, foren desplaçats en els punts més estratègics de la Ciutat i de la Circumscripció perquè recitessin el disc titulat: "La catàstrofe política de la Lliga Catalana vista alegrement pel seu cabdill." Si hon fan bé, aquests oradors tenen les garrofes assegurades, perquè en Cambó

els ha promès que els farà regidors de Barcelona i Diputats per al Congreso de Madrid. Tots tindran collocació perquè de resultes de l'èxit que la Lliga està guanyant arreu de Catalunya, pensa anar a la copada de tots els càrrecs en les properes eleccions. Cal reconèixer que això ha estat una altra de les genials pensades del preclar estadista. Davant d'unes perspectives tan afalagadores, els oradors, en acomiadar-se, prometeren perorar amb frenesí.

EL PATAFI FINAL

La pensada més enginyosa que mai s'hagi ocorregut a cap polític, no la podia tenir ningú més que el líder de les tropes monàrquiques. Aquelles dues pàgines de "La Veu de Catalunya" palesant d'una manera magistral que les forces parlamentàries monàrquiques es jugaven el tot per tot per l'Estatut de Catalunya, i en canvi les forces d'esquerra no oferien llur concurs a l'afiançament de l'autonomia catalana, sinó que era per a fer la revolució esquerrana, són el document més impressionant que s'ha escrit a la història de la nostra terra. Tothom s'ha escruixit que tanta d'estratègia pogués cabre en el cap d'un home sol. Així és com es refan els prestigis, amb cops d'audàcia com aquests. El senyor Cambó es veu però que té un concepte clar de la massa encefàlica de la gent que el segueix, que es permeti fer aquests jocs d'escamoteig i d'illusionisme.

Estem esperant amb veritable interès veure com se les arreglarà per a manipular el discurs que el Sr. Azaña féu diumenge a Madrid.

Després d'aquesta, senyor Cambó, Pax Domini sit Semper vobiscum.

CANDOROS

Hitler.—Què t'en sembla, Musolini?

Musolini.—Que ho fas més fort que jo.

...eugnyv sup mblo: sup uc

NOVES I COMENTARIS

Les pel·lícules nordamericanes abusen massa dels temes absolutament nordamericans.

L'altre dia, en un cine de barriada, veiérem en un programa dues pel·lícules, gaiebé idèntiques, amb el tema de la fabricació de cervesa després de la llei abo icionista.

El públic en sortia un xic marejat. La cervesa que marejava els actors de la pel·lícula, marejava també el públic.

—Quanta cervesa!—diu un, badallant.

—Això no té cap interès—repetia un altre.

Per torna, un dels intèrprets d'una de les pel·lícules, era el Buster Keaton del cine sonor: amanerat i repetit. Quan lluny del passat, Buster Keaton!

En aquesta pel·lícula fins tornarem a veure el truc dels rocs que rodolen, fets, aquesta vegada, amb barrils de cervesa.

Cases productores, no expremeu massa el cine. Pot esdevenir aviat una vaca sense llet!

Les cases productores de cinema començaran aviat a passar el material de la propera temporada.

Es diu que hi ha pel·lícules d'alta qualitat. També es diu que hi ha rescalfats dels que es rebutgen.

Per la nostra part encara no podem dir res. En la vinent temporada ens proposem servir lleialment la causa del cinema, i donarem compte ben precís de les estrenes, marcant bé la pel·lícula nova i de bona orientació, i la pel·lícula feta per fer una pel·lícula més i omplir programes.

Dos cinemes en competència.

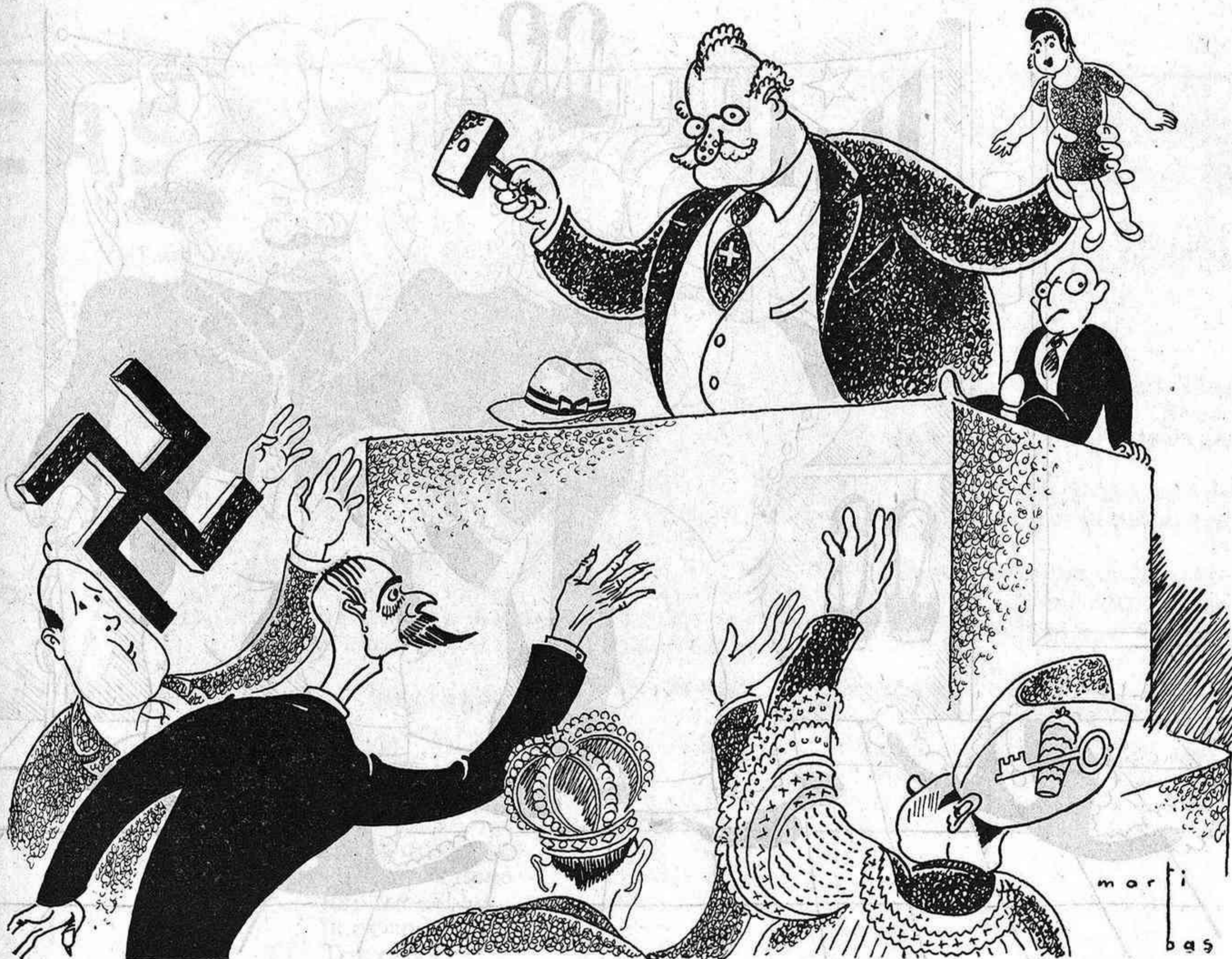
El cinema "Manelic", de la barriada de Coll-Blanch, ven entrades a les seves sessions a vint i a trenta cèntims.

El cine "Arenas", de la mateixa barriada, és un cinema de més qualitat que el cinema "Manelic", però trobant-se amb la competència d'aquest, i no podent abaixar decorosament el seu preu, dona va'es que rebaixen a la meitat l'entrada a l'"Arenas".

La lluita segueix aferrissada. Ara es diu que el "Manelic", per a fer la competència a l'"Arenas", pensa deixar entrar la gent de franc.

Es diu que, en aquest cas, l'"Arenas" donarà, ultra l'entrada franca uns gelats de menté, confecció especial.

Què farà aleshores el "Manelic"? Servir promeses amb safata?

Don Ale subhastador.

¿Qui en dona més?

TELÓ ENLAIRE

ESQUELLOTS

RIVAS CHERIF TE RAO

Un autor nou, Modest Calzada, va rotular una obra seva: "*Pasión y muerte de una putita*." No escatim ara si el títol és de bon gust o de mal gust si és autènticament artístic o va a un reclam comercial, és un títol que precisa el caire d'una obra i ens sembla ja hora que falces raons de moralitat no actuïn de rèmores en afers d'art.

Es pot dir maturranga, es pot dir meuca, es pot dir prostituta, es pot dir bagassa, es pot dir dona pública. Per què no es pot dir puta?

Totes les paraules mencionades signifiquen el mateix. Tothom sap què és una puta. Es tracta d'un mot molt familiar en conversa corrent. Per què la prohibició d'escriure'l en lletres de motlle?

Com diu Rivas Sherif, en la literatura castellana, l'han escrit de l'Arcipreste de Hita a Pérez de Ayala passant per Cervantes i Lope, fins arribar a Unamuno, Valle-Inclán, Garcia Lorca i Alberti. Per què no el pot escriure públicament Modest Calzada?

Senyors censors, d'on treuen vostès aquest horror per la paraula popular i precisa. Si es pot escriure maturranga per què no es pot escriure puta? Són les paraules allí que fa la immoralitat de les coses? Per maturranga i per puta no s'entén el mateix? Encara hem de creure que la moral és afer de vers o de prosa?

Francament, fa riure!

Els alemanys estan de desgràcia. Després de suportar les follies criminals de! Kaiser Guillem, que es troba encara en conserva i a l'aguait, i d'haver patit les facècies morboses del monstre de Dusseldorf, són víctimes avui de la barbàrie d'Hitler, d'aquest pallaso esdevingut butxí.

Tot rient, rient, perquè el "bell Adolf" els havia fet gràcia, els alemanys van encimellar l'home ridícul del bigotet retallat, i si el món liberal no s'hi oposa, el salvatge ofegarà Alemanya en sang.

Ja ho deia el nostre Albert Llanas:

"No hi ha res més exposat
que un boig a dalt del terrat."

L'actuació política i diplomàtica del senyor Samper ens recorda que a València no solament s'hi fan taronges, flors i artistes, sinó que també és terra de melons.

Ara resulta que després del xivarri que han promogut les nostres dretes, que no saben on tenen la mà dreta, la tan bescantada llei de Contractes de Conreu entra de ple en les normes d'acció social cristiana preconitzades per alguns Papes, el primer d'ells Lleó XIII.

A nosaltres, això tant se'ns en dóna, però és curiós constata-ho perquè treguin un pam de nas els missarires de l'Institut de Sant Isidre i els escolanets de la "Lliga".

En Francisquet.—Apa, traiem-nos la casaca i posem-nos altra vegada la barretina i les espadenyes puix que la cosa està molt parada.

www.ub.edu

El senyor Gil Robles s'ha casat. Li desitjem una lluna de mel ben llarga i un viatge de noces que no s'acabi mai. A l'ensem, demanem de tot cor a Déu Nostre Senyor que el lliuri de les bayes que ell volia flocar a la República.

* * *

El darrer discurs de Manuel Azaña ha estat un formidable cop de maça que ha polvoritzat tota la titellada governant i l'empresa. No més falta que passi el carro de les escombraries a recollir la trencadissa.

* * *

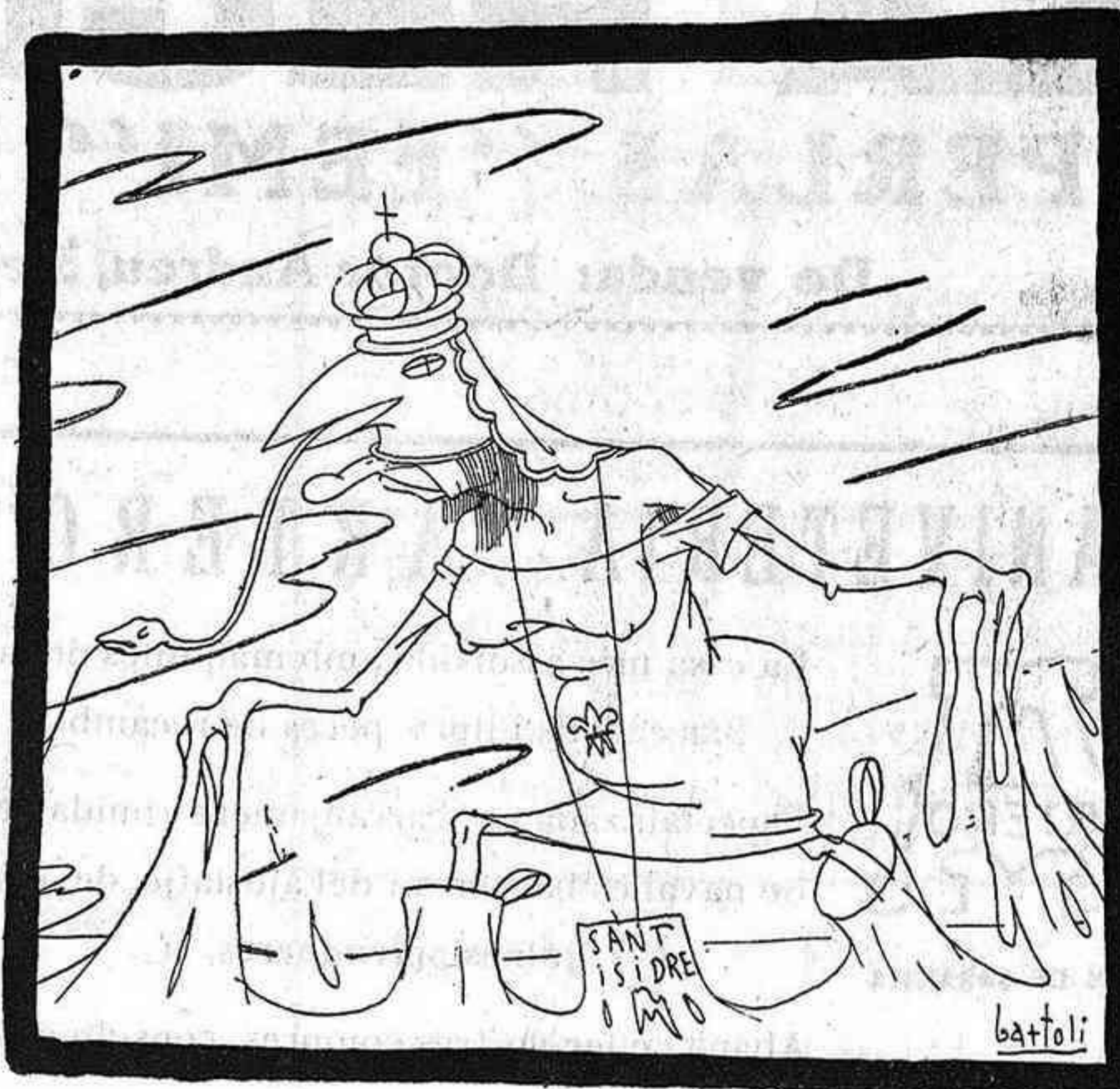
Per haver dit unes quantes veritats, han estat sotmesos a procés per les autoritats judicials espanyoles els nostres confreres "Nosaltres Sols" i "La Nació Catalana", i empresonat el director d'aquest darrer setmanari.

Aquest rigorisme fora de to, imprudent i provocatiu contrasta amb la facilitat amb què hom deslliura els atracadors i pistolers.

Serà cas de què la Generalitat munti un cos d'escombriaires actuïn a l'ensem que la policia armada. Els uns a acabar amb els delinqüents i els altres, a cops d'escombra, que netegin Catalunya d'indestitjables. Si *allà dalt* se'ls estimen, que se'ls confitin.

* * *

En Martínez Anido ha estat amnistià i legalment és tan pur com una noia abans de dixer d'ésser-ho. De tota manera, no se'n refiï gaire, car davant el poble i la república autèntica, aquest generalot és tan culpab'e com abans. Per a absoldre'l, caldria anar a anistiar abans al Govern antirepublicà que li ha permès passar pel fielat sense escorcollar-lo.

Després del sermó patriòtic.

—Está vist que a pesar del meus trenta anys de catalanisme no puc sortir del fang.

CASA BASTIDA

PASSEIG DE GRACIA, 18

GRAN BASAR DE SASTRERIA I CAMISERIA SISTEMA NORD - AMERICÀ

Entre els 30 maniquís dels aparadors de la Casa BASTIDA els més grans i més ben assortits en trajos d'home de tot Barcelona i veureu reflexada la verdadera moda amb major elegància, més bona qualitat i la més exagerada baratura.

Es necessari conèixer la Casa BASTIDA, en aquest moment és l'únic Basar ahon cada un compra amb confiança el vestit al seu gust i al preu que li convé.

Tenim més de un milió de Ptes. d'existències que ens proposem vendre a qualsevol preu amb el fi de proporcionar al comprador grans aventatjes i deixar buits els nostres prestatjes per efectuar grans obres d'embelliment i nous engrandiments.

SASTRERIA

Trajos	desde 15'— ptes.
Trajos llana	• 25'— •
Trajos estam	• 50'— •
Pantalons	• 4'95 •
Pantalons paten	• 7'95 •
Pantalons llana	• 11'75 •
Impermeables	• 10'— •
Impermeables pluma	• 15'— •
Trinxeres	• 10'— •
Checos	• 15'— •

Als preus següents:

CAMISERIA

Calçotets	des de 1'95 ptes.
Camises	• 4'95 •
Pijames	• 4'95 •
Colls	• 0'50 •
Mitjons	• 0'50 •
Camisetes	• cotó • 0'95 •
Camisetes seda	• 1'50 •
Corbates	• 0'50 •
Mocadors	• 0'25 •
Mocadors seda	• 0'50 •

LA REGLA

**SUSPESA,
TORNA RAPIDAMENT
I SENSE PERILL AMB**

PERLAS "FEMI"

Marvellós producte de la ciència moderna
d'acció segura, sense perjudicar la salut

De venda: Doctor Andreu, Segalà, Vicenç Ferrer i farmàcies

GANIVETERIA "ARTERO"

NOM DE GARANTIA

La casa més assortida amb màquines de tallar cabells i llurs peces de recambi.

Especialitzada en l'arranjament (buidatge) de navalles barberes i del ajustatge de màquines perruqueres.

Abans de fer vostres compres consulteu-la.

Llibreteria, 9 (prop de la Plaça la República) BARCELONA

Vies Urinàries

i totes les greus complicacions de l'aparell GENITO-URINARI, tals com CISTITIS, PROSTATITIS, GOTA MATINAL o MILITAR, ORQUITIS, etc., de l'home; METRITIS VAGINITIS i ANEXITIS de la dona; s'obté un ràpid i segur resulta amb l'ús dels

SELLOS OSSAM

Llurs propietats antisèptiques i microbicides comuniquen a la sang i a l'orina i es noten llurs efectes a les primeres preses; calmen els dolors produïts per la micció; l'orina es manté asèptica i els gonocosos són destruïts fins a obtenir amb llur ús una veritable i completa curació.

De venda: Dr. ANDREU; Segalà (Rbla. Flors, 14) - Farmàcia de la Creu; Farmàcia Tarrés (Carme, 84), Pujol i Culell (Pelayo, 56), Ferrer i principals farmàcies.

Cafès del Brasil PER TOT ESPANYA

Exigiu els cafès
del Brasil
Són els més fins i
aromatics

CASES BRASIL BRACAFE

PELAYO-CARIOGA

CLINICA GALLEGO

Vies urinaries - Matriu - Sífilis
Impotencia - Diatèria - Raigs X

Director: Doctor J. RIU
Consulta: de 10 a 1 i de 4 a 9

Diumenges, de 10 a 1
18, Nou de la rambla, 18

La Fàbrica de NEVERES «GLACIAL»

Ven baratíssim directament al consumidor

Immens assortit de neveres superiors per a tots els usos des de ls preus més infims, i de mínim gasto diari de gel. (Des de 10 céntims)

Benet i Mercadé, 26

(tocant l'Estació de Gràcia i el Teatre del Bose)

CONSULTORI MÈDIC

del Dr. CASASSA

VIES URINÀRIES, SÍFILIS I PELL

Preus Econòmics

De 11 a 1, i de 5 a 7: Festius de 11 a 1: TALLERS, 29, entl.

Imp. Parlament, 52 - Tel. 34478

ESPECTACLES

TEATRE CÒMIC REVISTES

L'èxit no mai vist

Las chicas del Ring

per

LAURA PINILLOS

i

ALADY

F. Layret, 55 - Telèfon 34541

TEATRE NOVETATS

Companya Lluís Calvo

Diumenge

LA DEL SOTO DEL PARRAL

i LA VIUDA ALEGRE

GRAN TEATRE ESPANYOL

Comp.^a de Comèdia Valenciana

Primer i director: Pepe Alba

L'èxit del any

RATOLINS DE CASA RICA

MONUMENTAL

DIUMENGE

Tarda a les 4:45

6 BRAUS

per

CAGANCHO

ARMILLITA

i

BIENVENIDA

FRONTÓ PRINCIPAL PALACE

Extraordinaris partits
amb cistella

pels asos de la pilota

FRONTÓ NOVETATS

Tots els dies grandiosos partits,
tarda i nit

ELS MILLORS PILOTARIS
Voleu passar una bona estona,
aneu al Frontó Novetats.

PRINCIPAL - PALACE

PALAU DE LES REVISTES

Margarita Carbajal

LAS MUJERES

DEL ZODIACO

Carles Garriga i Paco Gallego

CANODRAM CLUB DE CATALUNYA (CAMP GUINARDÓ) - Servei autobusos Roca

Molt aviat INAUGURACIÓ AMB ATRACCIONS MAI VISTES A BARCELONA

PISCINA

RESTORANT

GRANS CURSES DE LLEBRES considerades les millors d'Europa

Guia Cinematogràfica

COLISEUM

Un par de tíos

i

Una Cruzada

Contra el aburrimiento

és un film Paramount

PUBLICINEMA

Sessió contínua de 3 tarda a 1 de la matinada
Seient 1 pta.

Reportatges - Documentals
Darreres Actualitats Mundials
Passeig de Gràcia, 57 Tel. 79681

CINE TALÍA

Tres caballeros de frac

NOCHE TRAS NOCHE

CARLOMAGNO

Revista i Dibujos

URQUINAONA

Avui Estrena

La mujer que
he creado

i

Noches de
bastidores

per Alice Brady

O'Sullivan

TRIUNFO I MARINA PALACIO FLOTANTE

El amor y la suerte

El perfume de la dama enlutada

Día de campo i Dibujos

GOYA

Tarzán de los monos

La fruta amarga

El hombre malo

INTIMCINEMA

Buenos días

LOS CALAVERAS

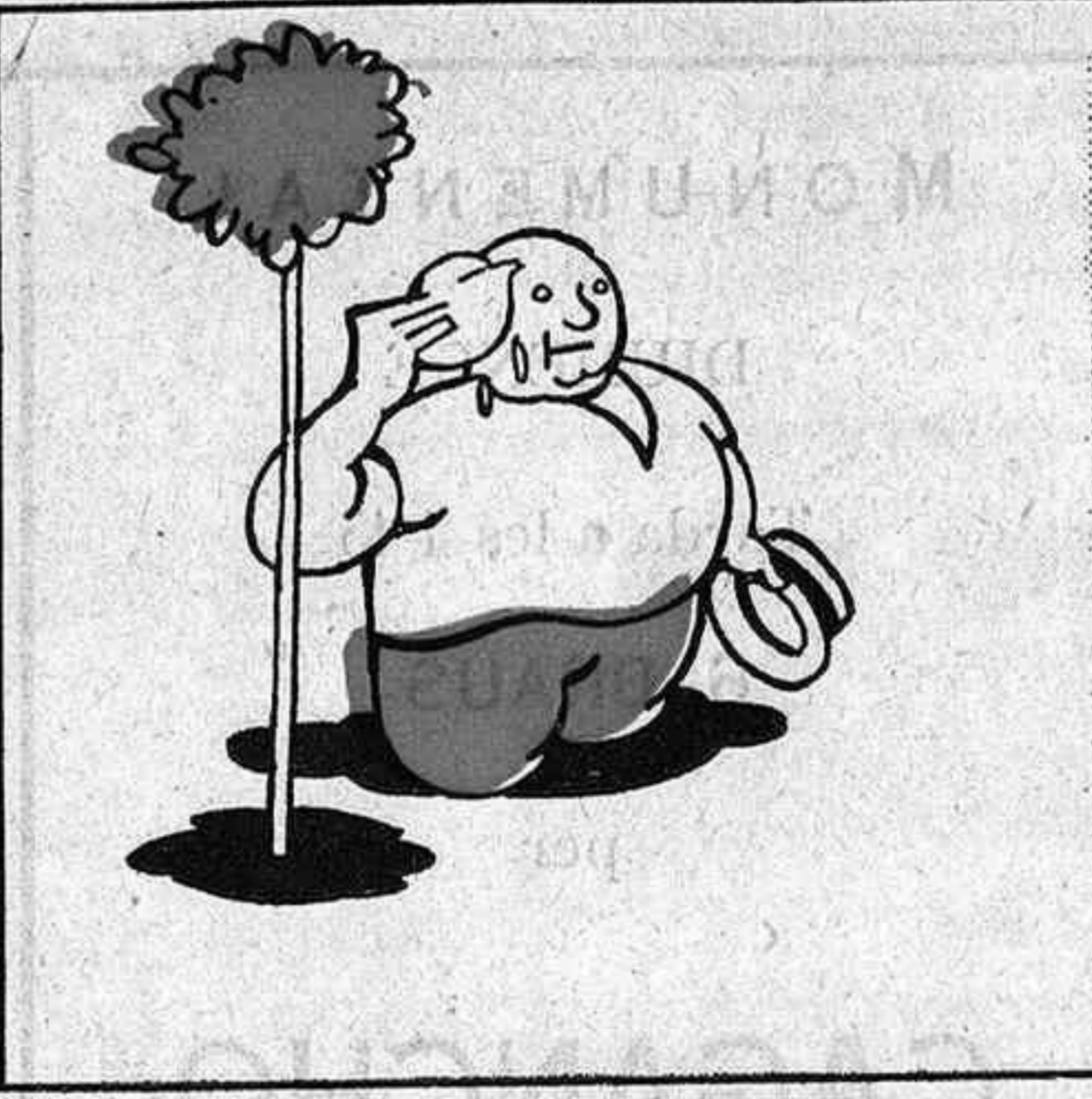
GRAND HOTEL

per Greta Garbo i Barrymore

¿Per què aneu a estiuejar?

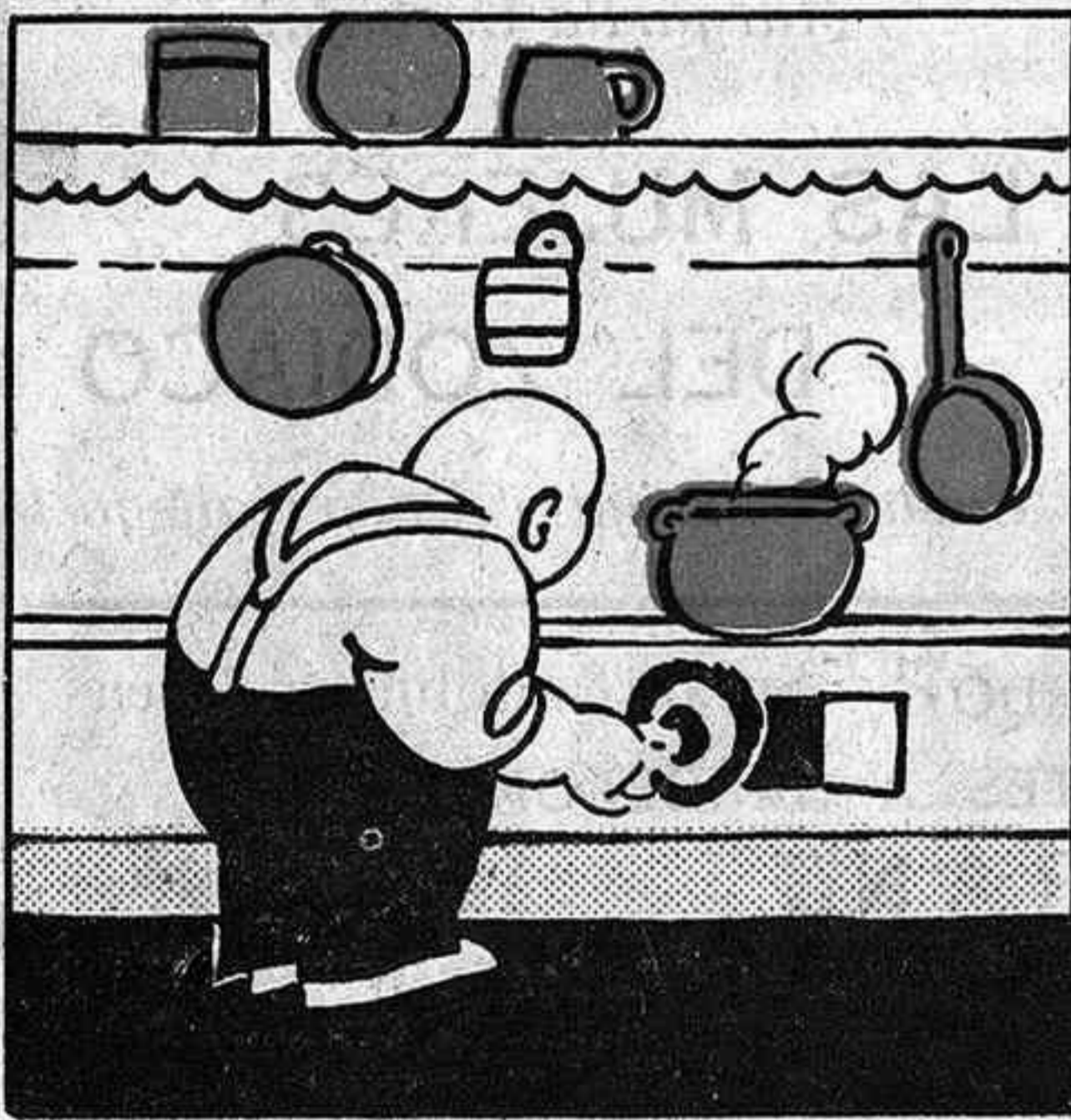
Per gaudir de les delícies del camp.

Per admirar la natura.

Per passar aquelles nits tan delícies.

Per fer economies.

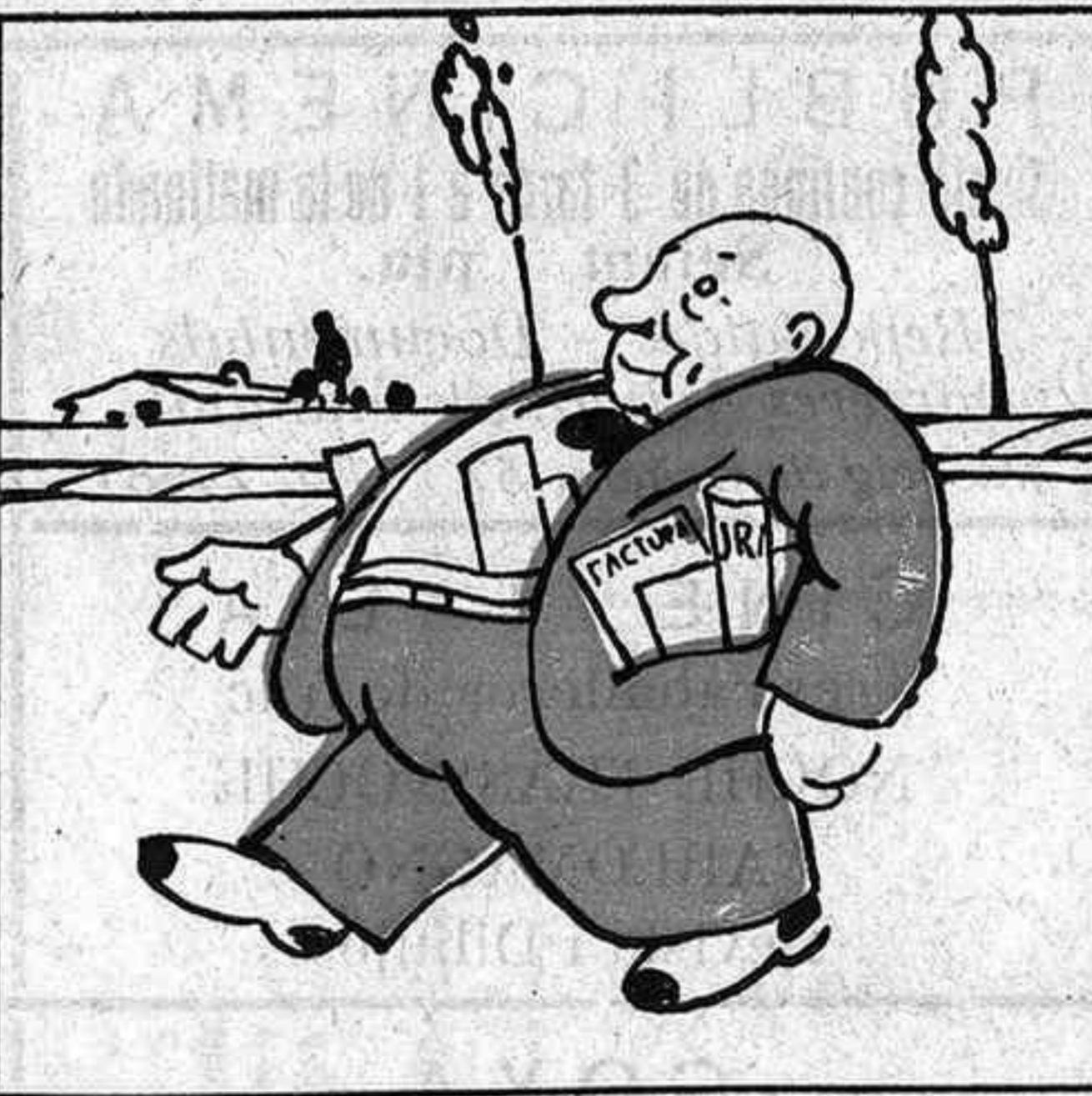
Per estar a l'aguait de la collita.

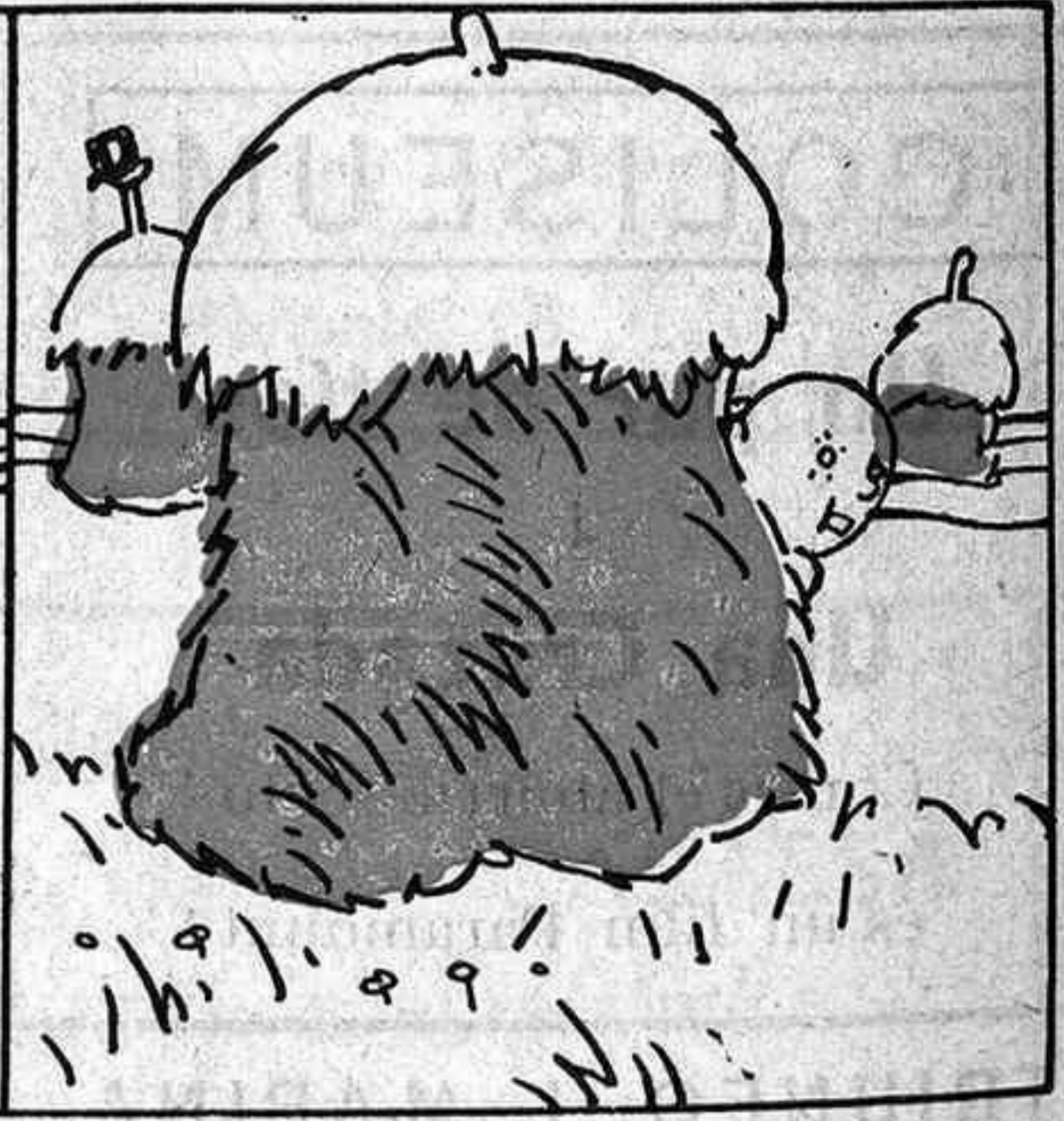
Perquè la mainada faci salut.

Per pendre banys de sol.

Perquè em deixin en pau els anglesos.

Per si ve la revolta perquè no em trobin.